

DAINYNAS
2020 08 23
Laisvės kelias

1. Augo girioj ažuolėlis, (2 k.)

Augo girioj ažuolėlis,
Pas tėvelį sūnaitėlis. (2 k.)

Rūpinosi tėvužėlis, (2 k.)
Rūpinosi tėvužėlis,
Kad jo mažas sūnaitėlis. (2 k.)

– Nesirūpink, tėvužėli, (2 k.)
Nesirūpink, tėvužėli, –
Užaugš tavo sūnaitėlis. (2 k.)

Užaugš tavo sūnaitėlis, (2 k.)
Užaugš tavo sūnaitėlis,
Bus Lietuvos kareivėlis. (2 k.)

– Man nereikia kareivėlio, (2 k.)
Man nereikia kareivėlio,
Man tik reikia artojų. (2 k.)

– Nepabuvęs kareivėliu, (2 k.)
Nepabuvęs kareivėliu,
Nebus geras artojų. (2 k.)

Augo girioj liepužėlė, (2 k.)
Augo girioj liepužėlė,
Pas motulę dukružėlė. (2 k.)

Rūpinosi motinėle, (2 k.)
Rūpinosi motinėle,
Kad jos maža dukružėlė. (2 k.)

– Nesirūpink, motinėle, (2 k.)
Nesirūpink, motinėle, –
Užaugš tavo dukružėlė. (2 k.)

Užaugš tavo dukružėlė, (2 k.)
Užaugš tavo dukružėlė,
Bus Lietuvos šokėjėlė. (2 k.)

– Man nereikia šokėjėlės, (2 k.)
Man nereikia šokėjėlės,
Man tik reikia audėjėlės. (2 k.)

– Nepabuvus šokėjėle, (2 k.)
Nepabuvus šokėjėle,
Nebus gera audėjėlė. (2 k.)

2. Darželyj gėlalės sužydėje, :

: Aisi(u) į darželį,
Pas sava mergelį, :

Pasikalbėsiu. :

: A jion man atsake –
Nemyliu tavęs, :
: Aisiu į karužę,
Aisiu į karužę,
Užsirašysiu. :

: Išduos man kepurį
Geltonu šleku, :
: Kad mane matytų,
Iš tola pažiontų,
Kad iš Lietuvos. :

: Išduos man mundyrių
Žalios spalvos, :
: Kad mane matytų,
Iš tola pažiontų,
Priešai Lietuvos. :

: Išduos man šautuvų
Su šoviniais, :
: Šiomtų dešimt kulų,
Šiomtų dešimt kulų,
Priešam Lietuvos. :

3. Žygiuoja kareiviai

Vora paskui vorą.
Ginti brangią žemę,
Šalį Lietuvos.
Alyte!
Pulkas paukštelį,
Margindami orą,
Čiulba ir skraido
Viršum jų galvos.

Sūnelis išeidams,
Močiutę ramina,
Prašo neliūdėti,
Kolei jis sugriš.
Alyte!
Su dievu, močiute,
Sudiev, sengalvėle,
Gal pasimatysim
Po žiaurios kovos.

Prie tėvelio kapo,
Ten prie koplytėlės,
Prisiečiau aš būti
Sūnum Lietuvos.
Alyte!

Kartą prisiekęs
Daugel nekartosiu,
Ginsiu brangią žemę,
Šalį Lietuvos.

Neateis prie kapo
Mylima mergaitė,
Nekaišys kapelio
Žydinčiom gėlėm.
Alyte!
Aplankys kapelį
Plieninės kulkelės
Ramins mane jauną,
Žemėj gulintį.

4. Jau sutemo temela,
Nusileido saulala.

Po beržynų vaikščiojau,
Bėro, žirgo ieškojau.

Bėro žirgo neradau,
Panytėlį sutikau.

Oi paniti, paniala,
Ar nematei žirgelio?

Matyt mačiau žirgelį
Savo tėvo dvarely.

5. Užuolėlio šakos linko (3k)
Kai mus jaunus karan rinko

Ir surinko surykiavo (3k)
Šautuvėliais apginklav

Šautuvėliai kieto plieno (3k.)
Užmuš priešus ligi vieno

In vagonus susodino (3k.)
Kur mus veža nieks nežino

Vagonėly sėdėdami (3k.)
Pro langelį žiūrėdami

Matyt kalnai ir klonelis (3k.)
Tik nematyt ma šalalės

6. Mėnulis tikras tėvas jo
Sesuo dangaus žydrynė
Paukščių takais tu išskridai

Gint pavergtos tėvynės

Virš Lietuvos laukų nakčia
Išskleidęs parašutą
Tu nusileidai pušyne
Žaliam, žaliai kaip rūta

O išdavikė drebulė
Ilgai, ilgai šlamėjo
Jos užliūliuotas užmigai
O priešas pastebėjo

Kol šovinių turėjai tu
Tu vis ir vis kovojai
Paskutiniu ju pats save
Tėvynei paaukojai

Daugiau ereliai neskraidys
Nei šilko parašutai
Sesės jei žinot kapą
Pasėkit daug, daug rūtų

7. Kai aš buvo mažučiuukas
Žindau zyzį kai katukas
Och ja dalija dalijute dalija

Kai trupucį paugėjau
Bėginėce jau pradėjau
Och ja...

Penkių metų piemenukas
Penkiolikos Pusbernukas
Och ja...

Dvidešimt pirmų metelių
Buvau paimtas vaiskelin

Statė mani po mieraliu
Kirpo mano čiuprinėlį

Kirpo mano čiuprinėlį
Dėjo mani giverėliu

Dėjo mani giverėliu
Segė mani mundurėliu

Verkė tėvas ir mocina
Kam sūnelį vaiskas (j)ima

Neverk tėvai nei mocina
Man dalalė irgi yra

Dvejus metus paslužysiu
Ir atgalio vėl sugrįšiu

Nusipirksiu sau žirgelį
Ir nujosiu (j)in mergelį

8. Mažam kambarėly]
Ugnele kuriau,] 2×3 k.
Girdžiu kaip motulė
Kalba su kariu:] 4×2 k.

Kalnus tu praėjai,
Upes perbridai;
Pasakyk, sūneli,
Mirti ar bijai?

Kalnus aš praėjau,
Upes perbridau
Oi, neklausk, motule –
Mirti aš bijau.

Kas man iš tos laimės
Ir iš tos garbės,
Jei aš vienas džiaugsiuos,
O šimtai — liudės?..

Mažas kauburėlis
Po žaliais beržais...
Verkia motinėle
Tyliai vakarais

9. Bolševikai tegul žino,
Kad dar kartą žygis bus.
Iš miškų ir iš beržynų
Vyrai jiems paruoš kapus.

Velnias buvo juos išnešęs,
Bet sugrįžo alkani.
Neprašytas mums ne svečias
Pavaišinsim mirtimi.

Ir sustos prie vyro vyras,
Vėl trispalvė plevesuos.
Ką lig šiol globojo girios,
Tie stos ginti Lietuvos.

Kils kaip žiedas dobilėlio
Mūs brangi tėvų šalis.
Vėl bus laisvas artojėlis,
Vėl gyvenimas atgis.

Už kiekvieną kraujo lašą
Bolševikai užmokės.
Tegul savo saulę neša
Jie į azijos gelmes.

10. Oi ant kalno, ant aukštojo,
Stovi balta karūnėlė,

Oi oi oi, stovi balta karūnėlė.

Po ta balta karūnėlė
Guli pilkas akmenėlis,
Oi oi oi, guli pilkas akmenėlis.

Ant to pilko akmenėlio
Sėdi tėvas, motinėle,
Oi oi oi, sėdi tėvas, motinėle.

Sėdėdami raudodami,
Sav sūnelį karan rengė,
Oi oi oi, sav sūnelį karan rengė.

Oi sūneli, oi raiteli,
Oi, ką tu tą pasiklosi,
Oi oi oi, oi, ką tu tą pasiklosi?

Oi, ką tu tą pasiklosi,
Oi, kuo tu tą užsiklosi,
Oi oi oi, oi, kuo tu tą užsiklosi?

Gailią rasą pasiklosiu,
O miglale užsiklosiu,
Oi oi oi, o miglale užsiklosiu.

Oi sūneli, oi raiteli,
Tu nujoki Vilniaus miestan,
Oi oi oi, tu nujoki Vilniaus miestan.

Tu nujoki Vilniaus miestan
Ir nuspirki tris triūbeles,
Oi oi oi, ir nuspirki tris triūbeles.

Pirma triūba užtriūbysi -
Tėvą, močią pravirkdysi,
Oi oi oi, tėvą, močią pravirkdysi.

Antra triūba užtriūbysi -
Vilniaus miestą pabudysi,
Oi oi oi, Vilniaus miestą pabudysi.

Trečia triūba užtriūbysi -
Visą svietą sujudyti,
Oi oi oi, visą svietą sujudyti.

11. Palinko liepa šalia kelio,
Pravirko motina sena:
– Sūneli, Tėvynė tave šaukia, 2 k.
Ir vėl bus laisva Lietuva.

O jeigu teks man iškelti
Iš šios žemės mylimos,
Mergaitė, tu manęs neliūdėki,
Aš vėl sugrįšiu pas tave.

O jeigu žūsiu už Tėvynę
Nuo priešo budelio rankos,
Mergaite, ir mirdamas kartosiu:
– Myliu Tėvynę ir tave.

Laukais pavasaris jau eina,
Lakštutė čiulba vakarais,
Mergaite, papuošk kareivio kapą
Baltais akacijų žiedais.

12. Mes Lietuvos kareivėliai

Niekad nedejuojam
Visad jauni, visad linksmi
Dainėles dainuojam
Marš, marš, kareivėli,
Marš į kovą dobilėli
Į priešą pirmyn
Pirmyn, pirmyn, pirmyn...] 2x2k.

Lietus lyja, darganuoja
Ar giedra dienele?
Visad jauni, visad linksmi
Skamba mums dainelės.
Marš, marš, kareivėli. . .
Marš į kovą dobilėli
Į priešą pirmyn,
Pirmyn, pirmyn, pirmyn. . .

Kas nenori laukų arti
Ar tėvų klausyti,
Tegul eina į kolchozą
Vargo pamatyti. . .
Marš, marš, kareivėli. . .
Marš į kovą dobilėli
Į priešą pirmyn,
Pirmyn, pirmyn, pirmyn. . .

13. Oi neverk, motušėle, kad jaunas
sūnus
Eis ginti brangiosios tėvynės;
Kad pavirtęs, kaip ažuolas girių puikus]
Lauks teismo dienos paskutinės.] 2x2

Tad nelaužyk sau rankų, kaip beržo
šakas

Kad laužo užrūstintas vėjas;
Tau dar liko sūnų, kas tėvynę praras,
Antros neišmels apgailėjęs.

Ten už upių plačių žiba mūsų pulkai
Jie mylimą Lietuvą gina;
Kam nusviro galva, tam dangaus angelai
Vainiką iš deimantų pina.

Saulė leidos raudona ant Vilniaus kapų,

Kai duobę kareiviai ten kasė,
Ir paguldė daug brolių greta milžinų,
O Viešpats jų priglaudė dvasią.

14. Per Vilniaus miestą miestelį

Sraunus upelis tekėjo.
Oi valioj valioj, Lietuva,
Sraunus upelis tekėjo.

Sraunus upelis tekėjo,
Pulkas bernuželių stovėjo.
Oi valioj...

Pulkas bernuželių stovėjo,
Su jaunom mergelėm kalbėjo.
Oi valioj...

Su jaunom mergelėm kalbėjo,
Į karčemėlę vadino.
Oi valioj...

Į karčemėlę vadino,
Už baltų skobnelių sodino.
Oi valioj...

Už baltų skobnelių sodino,
Žaliuoju vyneliu vaišino.
Oi valioj...

Žaliuoju vyneliu vaišino,
Aukso žiedelį žadėjo.
Oi valioj...

Aukso žiedelį žadėjo,
Rudenėlį vesti ketino.
Oi valioj...

Rudenėlį vesti ketino,
O pats į karužę išjojo.
Oi valioj...

O pats į karužę išjojo.
Už tėvynę galvą padėjo
Oi valioj...

15. Menu, atbridot jūs per sniegą,

Baltučiai tartum angelai.
Švietė rožiniai tavo skruostai
Ir skundeisi, kad sušalai. // 2k

Tau šildžiau rankutes užgeltas,
Tu ant peties man užsnūdai.
Sakei, grįšiu, kai žydi sodai,
Tada rymosime ilgai. // 2k

Sugrįžk, Aruk, po mano langu,
Jau sode žydi obelis.
Juk tavo garbanom priklauso
Didžiausia jų žiedų dalis. // 2k

Šaukiau tave, ilgėjaus, laukiau,
Bet tu manęs neišgirdai.
Sugrįžk greičiau, brangusis broli,
Nukris nuo obelių žiedai. // 2k

Sesutė marškinėlius siūva,
Baltas drobes raižydama,
Gal jinai jautė, kad broleliui
Tai - paskutinė dovana. // 2k

16. Oi, sakalėli, kur tu skrajoji,

Gal tėviškėlėn žinias nešioji?
Kas ti naujo, kas ti girdėti
Toj mylimoj šalėlėj? // 2k

Oi, partizane, vargo sūneli,
Kam gi tu klausi tokių žinelių?
Drumsčia vėjai tavo sodybą -
Liūdi visa šalėlė. // 2k

Tavo sodyboj vingiuoti grioviai,
Namo griuvėsiai apsamanoji.
O ti toli, tarp berželių,
Trys nauji kapai stovi. // 2k

Vienas kapelis – tavo motulės,
Antras kapelis – seno tėvulio,
O šis trečias smėlio kapelis -
Jauniausios seserėlės. // 2k

17. Jei ne auksinės vasaros,

Ne mėlynos vosilkos,
Nebūtum mes atėję čia,
Kur slenka dienos pilkos.

Taip tyliai slenka vasaros,
Pražydę gėlės vysta.
Mes tyliai šluostom ašaras,
Palaidoję jaunystę.

Paliksime tas kryžkeles
Ir viską, ką turėjom -
Jaunystę, juoką, ašaras
Ir tą, kurią mylėjom.

Išeisiu vieną vakarą
Ir jau daugiau negrįšiu.
Žydės vosilkos mėlynai,
Bet jų nebematysiu.